

Estructura sanitària - COVID-19

MIQUEL VILARDELL¹

Departament de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona

La pandèmia ens ha permès conèixer les virtuts i els defectes del nostre sistema sanitari i ens permet, en aquests moments, treure'n algunes conclusions.

1. S'ha demostrat que les polítiques de finançament i les retallades en el sistema sanitari públic dels últims quinze anys han comportat un infrafinançament que ha posat en perill la solvència del sistema, amb estructures sanitàries deficientes i amb una atenció primària poc dotada.

2. Tenim un sector sociosanitari feble, amb un sector social amb poca coordinació amb l'atenció primària, que ha donat lloc a una qualitat disminuïda en les residències de gent gran. Cal una més bona coordinació entre la primària i el sociosanitari amb una direcció única.

3. L'excel·lència dels professionals sanitaris s'ha posat de manifest amb la seva capacitat d'adaptació a les necessitats del sistema i amb la seva entrega i el seu esforç, però també s'ha destacat la mala planificació de les necessitats dels professionals i de determinades especialitats, així com l'escassa retribució d'aquests comparativament amb els països del nostre entorn. Es fa necessària una planificació de les necessitats dels professionals i una millora de les polítiques de personal.

4. Cal potenciar la salut pública i la medicina preventiva amb la creació d'un institut de salut pública per marcar les polítiques preventives de salut comunitària i de formació dels professionals. Hem trobat a faltar una veu única en el camp de la salut pública per donar una informació clara, concisa i basada en l'evidència científica.

5. Cal potenciar l'agència de qualitat i avaluació per fer protocols i guies terapèutiques per disminuir la variabilitat de la pràctica mèdica.

1. A/e: miquel.vilardell@uab.cat.

6. S'ha comprovat l'eficàcia del treball en equips interdisciplinars sense compartiments estancs en les institucions sanitàries, una atenció transversal adaptable, ràpidament, a les necessitats que van sorgint. S'han desdibuixat els serveis tal com estaven concebuts per donar una assistència ràpida i compartida. Hem après la necessitat de l'ús de les noves tecnologies en la relació entre malalt, equip sanitari i família.

7. És important establir una comunicació fluida amb la família i amb la societat; per això, cal millorar el model comunicatiu en els mitjans, tant públics com privats; cal preguntar a experts que coneixen bé el tema i no a pseudoexperts, amics de les càmeres i els micròfons.

8. Cal oferir una educació sanitària potent a la població per millorar la seva autocura i, en definitiva, la seguretat del malalt.